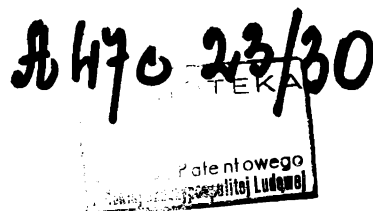


Opublikowano dnia 1 marca 1957 r.



POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 38570

Kl. 34 g. 19/02

Konstanty Żuralski
Brodnica, Polska

34g 23/30

Wkład sprężynowy do tapczanów, foteli, krzeseł i tym podobnych przedmiotów

Patent trwa od dnia 15 stycznia 1955 r.

Przedmiotem wynalazku jest wkład sprężynowy do tapczanów, foteli, krzeseł i tym podobnych przedmiotów.

W znanych dotychczas sprężynowych poduszkach siedzeniowych każda sprężyna jest umocowana osobno w ramie tej poduszki i jest do tej ramy przymocowana sznurkiem, przy czym w niektórych siedzeniach również i sąsiednie sprężyny są połączone ze sobą za pomocą sznurka. Wskutek takiego luźnego osadzenia sprężyn w ramie umocowanie ich ulega łatwo obluźowaniu, w wyniku którego sprężyny zmieniają swe właściwe położenie pionowe na ukośne, co powoduje szybkie powstawanie w tych siedzeniach wgłębień, czyniące te siedzenia nie użytecznymi.

Niedogodności te usuwa wynalazek, polegający na tym, że każda sprężyna jest połączona bezpośrednio z sąsiednimi przez ich bezpośrednie sprzężenie ze sobą, tzn. przez wkręcenie jednej sprężyny w drugą, przy czym co druga sprężyna jest połączona swymi końcami z ramą. Przez tego rodzaju powiązanie wzajemne wszystkich sprężyn wykluczona jest zmiana położenia którejkolwiek sprężyny w siedzeniu,

a tym samym uniemożliwione jest powstawanie wspomnianych wgłębień.

Doświadczenia wykazały, że najkorzystniej jest zastosować w wkładzie sprężynowym według wynalazku ramę, utworzoną z dwóch umieszczonych jedna nad drugą w pewnej odległości metalowych ramek, połączonych ze sobą wyłącznie za pomocą sprężyn, tj. pozbawionych boków. Ponadto w celu umożliwienia wymiany którejkolwiek ze sprężyn korzystnie jest ramki te wykonać nie jednolitymi względnie nie połączonymi ze sobą na stałe bokami, lecz boki te połączyć ze sobą rozłączalnie.

Wynalazek jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z góry wkładu sprężynowego według wynalazku, fig. 2 — widok tego wkładu z boku, fig. 3 — widok z góry narożnikowego łącznika ramy, fig. 4 — widok z góry łącznika do łączenia ramy z jej poprzeczką, fig. 5 — widok z boku tego łącznika, fig. 6 — połączenie ramy z poprzeczką za pomocą łącznika według fig. 4 i 5 w położeniu nie zamocowanym, fig. 7 — przekrój poprzeczny zamocowania sprężyn na ramie wzdłuż linii A—A na fig. 1, fig. 8 — widok z góry zacisku skuwkowego zamocowującego

sprężynę na boku ramy lub do poprzeczki i wreszcie fig. 9 — przekrój łącznika według fig. 4 — według linii B — B na fig. 1 w położeniu po jego zamocowaniu na poprzeczce ramy.

Wkład sprężynowy według wynalazku jest zaopatrzony w ramę utworzoną z dwóch ramek 1 i 2 o kształcie dostosowanym do siedzenia fotelowego lub samochodowego, umieszczonych jedna nad drugą w pewnej od siebie odległości i połączonych ze sobą jedynie za pomocą pewnej liczby śrubowych sprężyn 3. Górny koniec każdej z tych sprężyn 3 jest przymocowany do górnej ramki 1 w dowolny znany sposób, dolny zaś koniec — do dolnej ramki 2. W celu należytego przymocowania tych sprężyn do ramek 1 i 2, ramki te są zaopatrzone w przewiercony otwór 4 (fig. 7), w który jest wetknięty, a następnie, zagięty, koniec sprężyn 3, przy czym dla zapobieżenia wypadnięcia sprężyny na koniec ten jest nasadzona skuwka zaciskowa 5, obejmująca odnośne miejsce ramki na całym lub prawie całym jej przekroju poprzecznym.

Jak już wspomniano powyżej wszystkie sprężyny wkładu według wynalazku są ze sobą sprzężone bezpośrednio, tj. są wkręcone jedna w drugą. Uwidoczniono to wyraźnie na fig. 2. Należy tutaj jednakże zaznaczyć, że nie wszystkie sprężyny poduszki tapczanowej lub siedzeniowej muszą być połączone z ramkami 1 i 2. Jak to uwidoczniono na fig. 2, pomiędzy dwiema sprężynami 3, przymocowanymi do ramek 1 i 2, umieszczona jest sprężyna 6 nie połączona z tymi ramkami, a jedynie sprzężona ze sprężynami 3. Pozostałe sprężyny, tj. nie leżące na krawędziach poduszki i oznaczone na fig. 1 cyfrą 7, również nie są połączone z ramkami 1, 2, a są jedynie wkręcone w sąsiednie sprężyny. Na fig. 1 i 2 uwidoczniono dla większej przejrzystości rysunku zaledwie kilka sprężyn, jest jednakże rzeczą oczywistą, że sprężyn tych jest tyle, iż wypełniają one całą przestrzeń ograniczoną obu ramkami 1 i 2.

W celu nadania ramie, utworzonej z ramek 1 i 2, większej sztywności ramki te mogą być zaopatrzone w poprzeczkę górną 8 i dolną 9. W przypadku stosowania tych poprzeczek, sprężyny przylegające do nich łączy się do tych poprzeczek podobnie jak i do boków tych ramek.

Połączenie tych poprzeczek z odnośną ramką odbywa się za pomocą łącznika zaciskowego 10 przedstawionego na fig. 4 i 5, i uwidocznione jest w widoku z góry na fig. 6 w położeniu przygotowanym do zamocowania. Łącznik 10 posiada postać paska blachy, który na części swej długości jest zaopatrzony w zagięte pod

prostym kątem boki 11, przebiegające wzdłuż podłużnych krawędzi tej poprzeczki, natomiast płaska część tego łącznika przebiega pod dolną krawędzią ramki 1 i wysięga w postaci języczka 12 na pewną odległość po za tę ramkę (fig. 6). Następnie ten wystający języczek 12 zagina się i zaciska z dwóch stron górną krawędź ramki 1 tak, aby przylegał on do górnej powierzchni poprzeczki 8, po czym na tak zagięty języczek 12 zagina się i zaciska z dwóch stron górne brzegi boków 11 łącznika 10. Łącznik 10 w położeniu zaciśnięcia na poprzeczce 8, tj. w przekroju wzdłuż linii B — B na fig. 1, jest uwidoczniony na fig. 9.

Na fig. 3 przedstawiony jest zaciskowy narożnik ramki 1 (lub ramki 2) w widoku z góry. Podłużne i poprzeczne boki ramki 1 o końcach ukośnie ściętych i ściśle do siebie przylegających są osadzone w tym narożnikowym łączniku zaciskowym 13, który jest wykonany z jednego kawałka blachy w kształcie zbliżonym do litery „M”. Obydwie krawędzie tego łącznika 13 są zagięte pod prostym kątem do góry i to zarówno na stronie zewnętrznej, jak i wewnętrznej łącznika. W ten sposób powstają dwa prostopadłe do siebie korytka, ograniczone pionowymi bokami, zewnętrznym 14 i wewnętrznym 15. Do tych korytek są wsunięte wspomniane końce boków ramki 1. Istniejący pomiędzy tymi dwoma korytkami języczek 16 służy do zamocowania narożnika 13 na rogach ramki, mianowicie przez jego zagięcie na miejsce styku podłużnego i poprzecznego boków tej ramki 1. W celu zapobieżenia wysunięciu się tych końców z narożnika 13, na końce te zagina się, a następnie na nich zaciska wspomniane pionowe boki 14 i 15, tworząc w ten sposób bardzo mocne, a jednocześnie rozłączalne połączenie. Opisane powyżej wykonanie ramy pozwala na swobodną wymianę zarówno każdej części ramek jak i każdej ze sprężyn.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wkład sprężynowy do tapczanów, foteli, krzeseł i tym podobnych celów, złożony ze sprężyn połączonych ze sobą przez wzajemne wkręcenie, znamienne tym, że tylko część tych sprężyn, mianowicie sprężyny (3) leżące przy krawędziach ramy, są połączone w dowolny sposób swym górnym i dolnym końcem z ramkami (1 i 2).
2. Wkład sprężynowy według zastrz. 1, znamienne tym, że ramki (1 i 2) są wykonane

2. pewnej liczby płaskowników, połączonych ze sobą na stałe w dowolny znany sposób.
3. Wkład sprężynowy według zastrz. 2, znamieny tym, że podłużne i poprzeczne boki ramek (1 i 2) są połączone ze sobą na rogach za pomocą zaciskowych łączników narożnikowych (13), posiadających kształt litery „M” i wykonanych z jednego kawałka blachy, przy czym utworzone są w tych łącznikach (13) dwa prostopadłe do siebie korytka (14, 15), między którymi znajduje się języczek (16).
4. Wkład sprężynowy według zastrz. 2, znamieny tym, że ramki (1 i 2) są zaopatrzone w poprzeczki (8 i 9), do każdej z których przymocowane są najkorzystniej, przyległe do niej sprężyny.
5. Wkład sprężynowy według zastrz. 4, znamieny tym, że poprzeczki (8 i 9) są połączone z ramkami (1 i 2) za pomocą łączników zaciskowych (10), posiadających postać blaszanego paska, który na części swej długości posiada zagięte pionowo boki (11), wolny zaś od tych boków koniec paska tworzy języczek (12) dołączenia poprzeczek (8 i 9) z ramkami (1 i 2) przez jego zagięcie i jest utrzymywany w tym zagiętym położeniu przez zagięte, na ten języczek (12) boki pionowe (11) łącznika (10).

Konstanty Żuralski

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

